

عنوان مقاله:

بررسی نقص الگوبرداری از جانوران و انسان ها در طراحی سازه های معماری بارویکرد طبیعت گرایی

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی عمران ، معماری و توسعه شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

سیده آناهیتا سجادی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشکده فنی و مهندسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

احمد میرزا کوچک خوشنویس - استادیار و عضو هیئت علمی پژوهشگاه میراث فرهنگی تهران ایران

خلاصه مقاله:

همواره طبیعت به عنوان بهترین طراح و مهندس هستی بخش شناخته شده است طبیعت در انتخاب فرم یک جسم و مکانیسم ایستایی آن ساده ترین و موثرترین حالت را انتخاب می کند و این در حالی است که انسان ها بطور ذاتی فاقد این دانش هستند استفاده از عناصر طبیعی نه تنها حس طبیعت گرایی انسان را اقناع می کند بلکه باعث ایجاد پیوندی ناگسستنی بین انسان و طبیعت میشود به علاوه دخیل کردن الگوهای طبیعی در معماری امروز به ایجاد فضاهای همسو با نیاز بشر می انجامد اولین بار در سال 1846 پاکستان بادیکن استحكام برگهای نیلوفر آبی به مطالعه قفسه بندی مدور و ساختار شعاعی این گل پرداخت و با الهام از آن سقف سبک شیشه ای در قصر کریستال راعرضه کرد در این تحقیق باروش توصیفی وزمینه ای ضمن مطالعه 50 بنای معروف معماری ملهم از فرینش انسان ها و جانوران و لانه سازی جانوران سه رویکرد اصلی در منابع الهامشان شناسای شده و مورد بررسی قرار گرفته است نخست رویکرد معماران به الهام گیری از ساختار طبیعی و کلی فرم بدن جانوران بررسی شده است سپس رویکرد الهام از اعضای بدن انسان و جانوان در طراحی بنا مورد بررسی قرار گرفته است و در آخر بهره گیری از نحوه لانه سازی جانوران به عنوان نمونه هایی از سازه های طبیعی مطالعه شده است

کلمات کلیدی:

فرم بدن ، اعضای بدن ، لانه سازی ، معماری ، جانوران ، طبیعت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/469848>

